

havde givet om Administrationen af Statsboligfondens Udlaansvirksomhed. Jeg havde sagt, at den Praksis, der var indført under den tidligere Indenrigsminister med Hensyn til Laanegrænsen, var blevet fulgt af mig, og dertil svarede saa det ærede Medlem Hr. Kragh i sin Tale i Forgaars, at han aldeles ikke havde indført nogen Praksis. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere et Par Ord af, hvad det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, det findes i Folketingstidenden Sp. 5706 og følgende Spalte: „Jeg vil gerne i den Anledning“, altsaa i den Anledning at jeg havde talt, „sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har i denne Sag ikke tilvejebragt nogen som helst Praksis, der er ikke af mig indført nogen Praksis for Indenrigsministeriets Boligafdelings Virksomhed, som ikke er i nøjeste Overensstemmelse med den gældende Lovs Indhold. Den højtærede Minister vil ikke her for dette høje Ting kunne forelægge nogen som helst Dokumentation for, at jeg paa noget Tidspunkt skulde have givet Indenrigsministeriets Boligafdeling Ordre til at lade det, der i Henhold til Loven skal være Undtagelsen, nemlig de 90 pCt., blive Regelen“. Og saa siger det ærede Medlem, at en saadan Ordre til Indenrigsministeriets Boligafdeling fra ham foreligger ikke og kunde selvsagt heller ikke gives, da det vilde have bragt det ærede Medlem i ubetinget Modstrid med Loven. Dernæst gør det ærede Medlem nogle Bemærkninger om, at Boligafdelingen har maattet handle under eget Ansvar ved Bedømmelsen af de enkelte Laanebegæringer, og han uddybede dette senere og gjorde nogle Bemærkninger om, at Arbejdet havde været saa overvældende i den Tid, han havde haft med de Ting at gøre, at det maatte overlades til Boligafdelingen selv at skønne. Med andre Ord, det ærede Medlem siger, at for det første har han ikke indført en saadan Praksis, og for det andet, hvis den i det hele taget er indført, er det Boligafdelingens Embedsmænd, der maa bære Ansvaret derfor. Jeg tror ikke, at man som ansvarlig Minister kan klare sin Administration paa denne Maade, og der er saa meget mindre Grund til at gøre Forsøg paa at klare den i dette Tilfælde, som der foreligger i Ministeriet Dokumenter, der ganske tydeligt viser, at det ærede Medlem som Indenrigsminister

meget vel har vidst, hvad der foregik, og at han endog med egen Underskrift har givet Ordre til, at saadan skulde det være.

Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at jeg ikke vil være i Stand til her at forelægge noget Dokument eller noget andet, der kunde støtte min Paastand. Nu skal jeg ikke trætte det høje Ting med Oplæsning af mange og lange Skrivelser, men der er dog en Skrivelse, som jeg tror er tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem maa huske fejl. Denne Skrivelse er dateret den 3. Juli 1923, den er stilet til Københavns Magistrat, og den er underskrevet af det ærede Medlem Hr. Kragh. Jeg citerer ikke hele Skrivelsen, men jeg citerer det første og det sidste Stykke og springer det mellemliggende over, fordi det kun er af forklarende Indhold, der ikke kommer i særlig Betragtning i denne Forbindelse, her er Tale om, Dokumentet. Skrivelsen lyder saaledes: „I det med Magistratens Skrivelse af 27. Februar d. A. tilbagefulgte Andragende har Arbejdernes Andels-Boligforening, Københavns almindelige Boligselskab og Direktør la Cour her af Staden andraget om, at der til Opførelse af ca. 3 000 Beboelseslejligheder i København maa blive givet dem Tilsagn om følgende Støtte fra det offentlige Side: 1) Grænsen for Laan fra Statsboligfonden sættes til 90 pCt. af Anskaffelsessummen. 2) Der ydes kommunale Skattelempelser i 10 Aar. 3) Der ydes i 25 Aar Rente- og Afdragsfrihed for en saa stor Del af Laanet fra Statsboligfonden, som svarer til 14,3 pCt. af Anskaffelsessummen; denne Støtte skulde ydes med Halvdelen fra Staten og Halvdelen fra Kommunen og er anslaaet til Værdi ca. 2 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. for hver af Parterne. I denne Anledning skal man tjenstlig melde, at Indenrigsministeriet vil være villigt til ved eventuelt Laan af Statsboligfonden at forhøje Laanegrænsen for det heromhandlede Byggeri til 90 pCt. i Overensstemmelse med den ved Lov af 23. December 1922 givne Bemyndigelse, og at den til Ydelse af kommunale Skattelettelser fornødne Lovhjemmel er tilvejebragt for Tiden indtil 1. Maj 1925 ved Lov vedrørende Boligforholdene af 18. Maj 1923 §§ 34—35, hvorfor Ministeriet heller intet finder mod denne Del af Andragendet at erindre. Hvad angaar den under Nr. 3 omhandlede Rente-